

Cauza C-271/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

19 iunie 2020

Instanța de trimitere:

Verwaltungsgericht Berlin (Germania)

Data deciziei de trimitere:

11 iunie 2020

Reclamantă:

Aurubis AG

Pârâtă:

Bundesrepublik Deutschland

Obiectul procedurii principale

Atacarea unei decizii de alocare a Deutsche Emissionshandelsstelle (Serviciul german de comercializare a cotelor de emisie, denumit în continuare „DEHSt”) – Element de alocare pe baza valorii de emisie a combustibilului – Element de alocare pe baza emisiilor de proces

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii; articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1. Sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 litera (d) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei pentru alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii pentru o subinstalație pe baza valorii de emisie a combustibilului atunci când într-o instalație pentru producerea de metale neferoase în sensul anexei I la Directiva 2003/87/CE, în cuptorul de topire în levitație, destinat producerii

de cupru primar, se folosește un concentrat de cupru care conține sulf, iar căldura necesară, dar necuantificabilă, necesară pentru topirea minereului de cupru din concentrat, este generată, în mare parte, prin oxidarea sulfului din concentrat, astfel încât concentratul de cupru este folosit atât ca suport al materiei prime, cât și ca material combustibil pentru producerea de căldură?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Drepturile la alocarea cu titlu gratuit de drepturi de emisii suplimentare pentru a treia perioadă de comercializare, după expirarea celei de a treia perioade de comercializare, pot fi realizate prin drepturi aferente celei de a patra perioade de comercializare, în cazul în care existența unui asemenea drept la alocare este stabilită pe cale judecătorească abia după sfârșitul celei de a treia perioade de comercializare sau drepturile la alocare nerealizate se sting odată cu expirarea celei de a treia perioade de comercializare?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, P. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 (JO. 2009, L 140, p. 63), astfel cum a fost modificată prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 (JO 2015, L 264, p. 1), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 (JO 2018, L 76, p. 3), articolul 3 litera (t)

Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 130, p. 1), articolul 3 literele (d) și (h)

Dispozițiile naționale invocate

Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (Legea privind comercializarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, denumită în continuare „TEHG 2011”) din 27 iulie 2011, articolul 9 alineatele (1) și (6), anexa I partea 2 punctul 1

Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 [Regulamentul de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră pentru perioada de comercializare 2013-2020 (denumit în continuare „ZuV 2020”)] în versiunea din 26 septembrie 2011, articolul 2 punctul

27 („element de alocare pe baza valorii de emisie a combustibilului”) și punctul 29 („Element de alocare pe baza emisiilor de proces”), articolul 3

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Reclamanta exploatează în Hamburg o instalație supusă obligației de comercializare a cotelor de emisii în scopul producerii de metale brute neferoase, în care produce cupru. Instalația este compusă din două subinstalații, și anume Rohhüttenwerk Nord (uzina metalurgică din nord, denumită în continuare „RWN”) și Rohhüttenwerk Ost (uzina metalurgică din sud, denumită în continuare „RWO”).
- 2 RWO este o așa-numită uzină metalurgică primară, în care, din minereuri, prin procesul de topire a concentratului de cupru într-un cuptor de topire în levitație (la care sunt conectate și alte subinstalații de proces) se obține cupru primar. În acest scop, este aplicată tehnica Outokumpu („flash smelting”).
- 3 La cererea reclamantei din 20 ianuarie 2012, DEHSt i-a alocat, prin decizia din 17 februarie 2014, pentru anii 2013-2020, în total 2 596 999 de cote de emisii cu titlu gratuit. La 14 martie 2014, reclamanta a formulat contestație. Prin decizia de soluționare a contestației din 3 aprilie 2018, DEHSt a revocat parțial decizia de alocare, în măsura în care alocarea depășea 1 784 398 de cote de emisii. În motivare s-a arătat că utilizarea concentratului de cupru în cadrul unui element de alocare pe baza valorii de emisie nu poate fi luată în considerare și că trebuie alocate unui element de alocare pe baza emisiilor de proces generate de acesta. După recalcularea dreptului la cote de emisii, DEHSt a cerut restituirea a 523 027 de cote.
- 4 Reclamanta a atacat decizia de soluționare a contestației prin acțiunea formulată la 30 aprilie 2018, în măsura în care prin aceasta a fost revocată parțial alocarea inițială a cotelor.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 5 Reclamanta consideră că are dreptul la o alocare suplimentară în quantum de 1 154 794 de cote de emisii.
- 6 Pentru căldura generată prin arderea sulfului din concentratul de cupru ea are dreptul la o alocare pe baza valorii de emisie a combustibilului în temeiul articolului 2 punctul 27 din ZuV 2020 sau al articolului 3 litera (d) din Decizia 2011/278.
- 7 Concentratul de cupru pe care îl utilizează în procesul de topire în levitație conține sulfați de cupru și de fier (în proporție de 30 % cupru, fier și sulfat, fiecare). În plus, concentratul conține urme de carbon și alte metale. Minereurile de cupru

folosite sunt calcopirita (CuFeS_2), calcozina (Cu_2S), covelina (CuS), bornitul (Cu_5FeS_4) și pirita (FeS_2).

- 8 În etapele procesului Outokumpu descrise de reclamantă rezultă SO_2 , nu însă CO_2 . Cantități mici de CO_2 rezultă din oxidarea cantităților mici de carbon intrate. Concentratul de cupru utilizat a avut o concentrație de carbon de circa 0,7 % (din masa totală). Din această proporție de carbon, în cuptorul de topire în levitație erau generate, în urma proceselor de oxidare, emisii de dioxid de carbon. Este vorba despre o metodă de producție care nu afectează clima. Alți producători de cupru sunt dependenți de utilizarea suplimentară a combustibili care conțin carbon. Până în anul 2008, reclamanta a folosit în instalația sa și păcură grea, dar și-a optimizat ulterior procesul de producție în privința emisiilor de gaze cu efect de seră.
- 9 Căldura produsă de subinstalația RWO este generată de arderea combustibililor. Arderea este legătura chimică (reacția) dintre o substanță și oxigen sau alt element oxidant. În dreptul Uniunii, noțiunea de ardere este definită la articolul 3 litera (t) din Directiva 2003/87 ca oxidarea combustibililor. După pronunțarea de către Curte a Hotărârii din 20 iunie 2019 (ExxonMobil Production Deutschland, C- 682/17, EU:C:2019:518, punctul 53) această noțiune nu poate fi limitată șa reacțiile de oxidare care produc CO_2 . În cuptoarele de topire în levitație, oxidarea fierului și a sulfului are loc într-o reacție exotermă puternică.
- 10 Sulfur ars în cuptorul de topire în levitație este de asemenea un combustibil, deoarece este o substanță combustibilă care eliberează căldură la ardere. Calcopirita conținută în concentratul de cupru are o putere calorică ridicată. Din modul de redactare a articolului 3 litera (d) Din decizia 2011/278 nu rezultă că clasificarea ca combustibil presupune că producerea căldurii trebuie să fie scopul principal sau că trebuie să fie vorba despre un combustibil standard precum cărbune, petrol sau gaz.
- 11 În opinia sa, noțiunea de combustibil este o noțiune largă care trebuie să fie interpretată *lato sensu* și prin care se urmărește includerea tuturor substanțelor combustibile. Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale definește la articolul 3 punctul 24 combustibilul ca fiind orice material combustibil solid, lichid sau gazos.
- 12 În opinia reclamantei, în concentratul de cupru, cuprul trebuie considerat materie primă și sulfur combustibil. Scopul principal al arderii sulfului în cuptorul de topire în levitație este, în sine, obținerea căldurii. Cuprul primar nu ar putea fi obținut dacă în cuptorul de topire în levitație nu s-ar genera o cantitate mare de căldură prin arderea sulfului din concentratul de cupru în scopul topirii minereului. Instalația reclamantei ar putea fi exploatată și numai folosind sulfur din concentratul de cupru drept combustibil.
- 13 Referitor la problema ierarhiei elementelor de alocare, reclamanta învederează că pârâta a avut în vedere întotdeauna raportul ierarhic dintre cele trei așa-numite

metode fall-back. În opinia reclamantei, în speță sunt întrunite condițiile unui element de alocare pe baza valorii de emisie a combustibilului, astfel încât, potrivit opiniei juridice susținute de pârâtă, alocarea pe baza emisiilor de proces (secundare) nu poate fi avută în vedere, chiar și numai din această cauză.

- 14 În subsidiar, reclamanta arată că nu sunt îndeplinite condițiile de constituire a unui element de alocare pe baza emisiilor de proces. În procesul relevant în speță nu are loc nicio reducere chimică a legăturilor metalice.
- 15 Pârâta consideră că pentru concentratul de cupru utilizat de reclamantă nu se poate realiza o alocare pe baza emisiilor de proces. Există o subinstalație cu valori de emisie ale combustibilului atunci când scopul principal al utilizării sale este producerea de căldură; în cazul instalației din speță scopul principal este producerea cuprului.
- 16 Concentratul de cupru este o materie primă, deoarece scopul principal al procesului de producție este producerea cuprului. În plus, nu are loc o ardere completă a concentratului de cupru, contrar a ceea ce s-a avut în vedere la calcularea valorii de emisie a combustibilului.
- 17 De asemenea, în cazul combustibililor în sensul valorii de emisie a combustibililor este vorba despre acei combustibili care pot fi înlocuiți cu alți combustibili, de exemplu, cu gaz. Valoarea de emisie a combustibilului nu este un element constitutiv generic.
- 18 Pârâta consideră, așadar, că în speță sunt întrunite condițiile pentru existența unui element de alocare pe baza emisiilor de proces.
- 19 Pârâta arată că în cadrul instalației au loc reducții chimice ale legăturilor metalice, chiar și în cuptorul de topire în levitație. Reducția are loc în cazul cuprului, prin reducerea sulfatului de cupru feros, în urma căreia se obține sulfatul de cupru și apoi, printr-o nouă reducere, din sulfat de cupru se obține cupru. Suplimentar, au loc o îndepărtare a impurităților din legăturile metalice și utilizarea de materii prime care conțin carbon, al căror scop principal nu este însă producerea căldurii. Din acest proces rezultă și emisii de CO₂.
- 20 Nu sunt îndeplinite condițiile pentru existența unui element de alocare pe baza valorii de emisie a combustibililor, motiv pentru care nu este relevantă problema ierarhiei elementelor de alocare. În ceea ce privește delimitarea între, pe de o parte, valoarea emisiilor de căldură/valoarea de emisie a combustibililor și, pe de altă parte, elementul de alocare pe baza emisiilor de proces, este esențial să se aibă în vedere scopul principal al utilizării materialului/substanței folosit(e) și al procesului industrial. Astfel cum s-a arătat mai sus, scopul principal este, în speță, producerea cuprului.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 21 În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare și al clasificării concentratului de cupru sau al proporției de cupru din acesta drept combustibil, reclamanta ar avea dreptul să îi fie alocate cu titlu gratuit cote de emisii suplimentare, iar decizia de soluționare a contestației ar fi nelegală.
- 22 Instanța de trimitere consideră că Hotărârea din 20 iulie 2019, ExxonMobil Deutschland, a clarificat aspectul că articolul 3 litera (t) din Directiva 2003/87 nu limitează noțiunea de ardere la reacțiile de oxidare, care generează ele însele un gaz cu efect de seră. La punctul 57 din această hotărâre s-a arătat, în plus, că activitatea de ardere a combustibililor se desfășurată și într-o instalație exploatată în scopul desulfurării gazului natural și al recuperării sulfului în așa-numitul proces Claus.
- 23 Este îndoielnic aspectul dacă aceste considerații sunt aplicabile și în cazul valorii de emisie a combustibilului, avute în vedere la alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisii, sau dacă impune o definiție mai restrânsă a noțiunii de combustibil.
- 24 Alocarea cu titlu gratuit are rolul de a reduce dificultățile generate de obligația de plată integrală a taxelor. Acest scop sprijină ideea că cotele de emisii cu titlu gratuit trebuie alocate și pentru producerea de căldură necuantificabilă cu ajutorul acelor combustibili a căror ardere – precum în cazul gazului – are ca efect obligatoriu eliberarea de CO₂ sau al altor gaze cu efect de seră. În schimb, în cuptorul de topire în levitație al reclamantei nu se emite decât o cantitate redusă de CO₂ (0,026 t CO₂/t concentrat de cupru) în urma oxidării urmelor de carbon din concentratul de cupru.
- 25 În plus, până în prezent nu s-a clarificat dacă pentru alocarea pe baza combustibilului de referință este necesar ca printre scopurile menționate la articolul respectiv, alături de elementele constitutive ale arderii combustibilului și ale producerii de căldură necuantificabilă, scopul principal al arderii combustibilului să fie producerea de căldură.
- 26 Particularitatea prezentei spețe rezidă în aceea că concentratul de cupru utilizat este, concomitent, materie primă și materie combustibilă, cu ajutorul căreia se produce căldura necesară pentru fabricarea produsului. În cazul în care pentru alocarea pe baza combustibilului de referință ar trebui să se aibă în vedere scopul principal al utilizării concentratului de cupru, se ridică întrebarea dacă este îndeplinită această condiție, atunci când scopul utilizării ca materie primă și scopul utilizării ca combustibil sunt au aceeași poziție ierarhică („dual use”).
- 27 De asemenea, nu s-a clarificat nici dacă un combustibil în sensul articolului 3 litera (h) din Decizia 2011/278 trebuie considerat ca atare dacă poate fi înlocuit și care ar fi în speță consecințele unei asemenea condiții. Reclamanta învederează că

până în anul 2008 a utilizat păcura grea drept combustibil (suplimentar) alături de concentratul de cupru.

Cu privire la a doua întrebare

- 28 Considerațiile instanței de trimitere referitoare la cea de a doua întrebare preliminară sunt identice celor de la întrebarea a cincea din cadrul cererii de decizie preliminară adresată de această instanță în cauza C-126/20.

DOCUMENT DE LUCRU